

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρεοστ. 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗ

Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Διδαχθῶμεν ἐκ τῶν ἐν Πορτογαλίᾳ).— Ἡ περὶ τῆς βουλῆς γνώμη τοῦ πρωθυπουργοῦ.— Ἀγγέλματα καὶ θρύλλοι.— Ἡ Ἐκκτονταετηρίς τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.— Τὰ ἐν Ἑλλάδι.— Τελευταῖαι εἰδήσεις.— Ἐπιφυλλίς (Ἐντυπώσεις ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Ὄρους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1910.

Τὰ εἰς τὸν κόλπον τῆς Λισσαβώνας ἐκχυνόμενα ὕδατα τοῦ Τάγου ἐκοκκίνησαν ἀπὸ αἷμα ἀδελφῶν φονευόντων ἀλλήλους καὶ ἡ εὐγενὴς Λουσιτανία ἡ ἐράμιλλος τῆς Ἰσπανίας συναγωνίστρια εἰς τὸ νὰ ἀνέυρῃ καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς ἡμερωμένης ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρους κόσμους, ἐν Ἀσία, Ἀφρικῇ καὶ Ἀμερικῇ, μετὰ μακρὸν ὕπνον, εἰς ὃν ἐκοίμισεν αὐτὴν ἀμαθείας προλήψεις, δεισιδαιμονίαι, ὡς ἐκαλλιέργει ψευδοθρησκὸς καλογήρων τάξεις, ἀφροδῶ πολιτικῇ ἀνέχουστος, ἐξηγέρθη ἀναζητοῦσα νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην.

Τὸ γνωμικόν, ὅτι αἱ δύο ἄκρα συναντῶνται, εὐρίσκει τὴν κύρωσίν του ἐν τῇ καταπληκτικῇ ὁμοιότητι τῶν κακῶν, ἅτινα κατατρυχοῦσι τὰς δύο ἐλληνολατινικὰς ἡμέρας τῆς Εὐρώπης, τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ἐκεῖ ὡς ἐδῶ ἡ ἀσυνειδήσια τῶν ἀρχόντων προσέλαβε χαρακτῆρα φανερᾶς κακουργίας. Καὶ ἐκεῖ ὡς ἐδῶ τὰ πράγματα ἀπώλεσαν τὴν σημασίαν των καὶ οἱ κενοὶ λόγοι ἀπέβησαν τὸ ψευδὲς εὐαγγέλιον τοῦ πολιτικῆς βίου τοῦ ἔθνους. Νόμιμον καθεστὼς ἐκαλεῖτο ἡ ὀργανωμένη ἀναρχία, δικαιοσύνη ἡ καθ' ὠρισμένους τύπους ἀπάγη, βία καὶ καταδούλωσις τῶν πολιτῶν, στρατός καὶ στόλος ἡ ἀργυρονομία, στασιασμοὶ δὲ ὅσων ἡ πατριωτικὴ ἐδύνη ἐξώθει πρὸς τὴν ἀνατροπὴν ἐπαισύνοντο καταστάσεως. Ἐκεῖ τὸ κακὸν ἐχώρησεν ἐπιπεραιτέρω ἢ ἐνταῦθα. Ἡ φραυλοκρατία ἀπολέσασα πᾶν αἰσθητικὴν τιμὴν καὶ χρησιμότητα καὶ φιλοπατρίαν περιέστη εἰς τὴν αὐτὴν ἀναίτησιν καὶ πῶρῳσιν, ὥστε ἀδελφὴ καὶ ἀνάλγητος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς αὐτὰς μεθόδους καὶ μετὰ τὸ τραγικὸν προμήνυμα, καθ' ὃ ὁ βασιλικὸς θρόνος ἐδάφη μετὰ τὸ αἷμα δύο δικαιοῦν.

Δὲν ἤρκεσεν οὐδὲ τοῦτο καὶ ἰδοὺ νῦν ἐκσπᾶται πρόριζα τοῦ ἐδάφους τῆς Πορτογαλλίας ὁ τελευταῖος κλάδος τῆς Βραγαδίας, θύμα τῆς ἰδίας ἀνικανότητος νὰ συνδεθῇ ἐν στενῇ ἐπαφῇ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ πορτογαλλικοῦ ἔθνους, θύμα πολὺ ἄλλοι τῆς φαύλης ἀδικοπραξίας εἰς τὰς μεθόδους αὐτῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας, τῆς ἐπαισύνοντος αὐτῶν προσπάθειάς, ὅπως τερῶσι λαὸν καὶ βασιλείαν ξένους πρὸς ἀλλήλους, ὅπως κολακεύει τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας τῆς δυναστείας καὶ ὅπως τελευταῖον ἀποσεύονται τὰς βαρυνούσας αὐτὰ ἀμαρτίας φορτῶνσιν ἐν πάσῃ δυσκόλῃ περιστάσει εἰς τὴν ῥάχιν τῆς βασιλείας καὶ ἐκθέτουν αὐτὴν εἰς τῆς λαϊκῆς ἀρχῆς τὰ κύματα.

Ὁ βασιλεὺς κατέπεσε τοῦ θρόνου, ἀλλὰ τὰ κύματα ἔμειναν ἐν Πορτογαλίᾳ. Ἡ δημοκρατία ἀνεστυλώθη καὶ ὁ λαὸς πρὸς προσκυνοῖ τὴν θεὰν ταύτην, ἥτις πολὺ συχνὰ μεταβάλλεται εἰς τοὺς λαούς, οἵτινες δὲν ἠλευθέρωσαν πρῶτα τὴν ψυχὴν των ἀπὸ τῶν δουλῶντων αὐτῶν παθῶν καὶ νοσημάτων, εἰς ἀπατηλὴν Κίρκην, ἥτις ἐξαχρεῖναι ἀντὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ ἔθνη. Διότι ὅχι τῶν πολιτευμάτων ἡ μορφή, ἀλλὰ τῶν ἡθῶν σώζει καὶ καταστρέφει τοὺς λαούς.

Ποῖος ἐν Ἑλλάδι ἐκτὸς τῶν ἐξανδραποδισθέντων ὑπὸ τῶν κομμάτων δὲν βλέπει τρομερὰ ἀναλογίαν πρὸς τὰ αἷμα τῆς Πορτογαλλικῆς τραγωδίας; Ποῖος δὲ δὲν ἀπεύχεται ἐν βαθύτατῃ ψυχῇ εἰλικρινεῖα νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ, ὅπου ἐφθασαν οἱ Πορτογάλλοι; Ποῖος δὲν εὐχεται ὁλοφύχως νὰ ἐπιφοιτήσῃ εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων νηφαλιότητος σκέψεις καὶ ὁρμὴ τῶν πραγμάτων κρίσι, ἀφιλοκέρεια προθέσεων, ἐγκαρτέρησις πρὸ τῆν ἀπὸ

τῆς ἀρχῆς ἀπουσίαν, ἐπιμελῆ ἀποφυγὴν ἐρεθισμοῦ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους, ἣν τόσαι συμφοραὶ συγκινοῦσι, τόσαι ἐξοργίζουσι ταπεινώσεις; Ποῖος δὲν ἀναμετρεῖ τὰς φοβερὰς ἀκολουθίας τῶν ἀσυνειδήτων προκλήσεων τῶν τριῶν, αἵτινες ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τοῦ ἔθνους ἐπιμένουσι νὰ μὴ πείθωνται, ὅτι εἶναι ἡττημένοι ὀριστικῶς, ὅτι τὸ ἔθνος ἐννοεῖ ἀμετακλήτως νὰ διοικηθῇ, ὡς διοικούνταν τὰ ἀληθῶς ἐλεύθερα ἔθνη, καὶ ὅχι ὡς ἀνδράποδα, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν αὐτῶν τοῦ παρελθόντος μεθόδων θὰ συντρίψῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα περὶ τῆς ἐκάλῃς καὶ ἀκινδυνεύτου διεξόδου ἀπὸ καταστάσεως ἐκτροπῆς, καταστάσεως, ἣν δὲν ἐδημιούργησεν ἡ 15 καὶ ἡ 8 τῶν δύο τελευταίων Ἀυγούστῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπεκάλυψαν, οἷα εἶναι, γυμνὴ καὶ ἐκτετραρχησιμένη.

Ἀλλ' ἂν κωφὰ καὶ ἀνάλγητα μένωσι τὰ κόμματα πρὸς τὴν φωνήν, ἣν ῥηγνύουσι τὰ ὕψιστα συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιλοίπου γένους συμφορὰς ἀνέχιστους.

Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο ομιλίας λόγος τοῦ κ. Δραγοῦμης κατὰ τὴν πρωινήν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1910.

Εἴθε ποτὲ ζωηρὰ καὶ ταραχώδης διήρξεν ἡ 22 Σεπτεμβρίου γενομένη ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Ἀλαρίως ὡς πρὸς τοὺς κ. Δάλλαν, συμβολαιογράφον, ὃν ἐν τῇ μεταξὺ ἐπεκυρώθῃ ἡ ἐκλογὴ, καὶ Κουτσόπουλον, δῆμαρχον. ὃς ἡ ἐκλογὴ ἀντιθέτως ἡνωμένη ἦν ἡ ἐξαιρὶς ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ δεινὰ ἡλικήθησαν. διὲ ἡκούθη τοῦ νεαροῦ βουλευτοῦ Λακεδαιμόνος κ. Κολομυκάκη ἡ φράσις: «ὡς λείπον οἱ κακοὶ θεοὶ φάριμα».

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐκ τούτου παραχθέντος δαιμονιῶδους ταρχῶν ἡγεθῇ ὁ κ. Δραγοῦμης, ὅστις ἐν παλλοῦσῃ φωνῇ ἐκ συγκινήσεως καὶ πόνου, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἡρωϊκῆς σκεπτικῆς καὶ διανοητικῆς προνοίας καὶ οὐκ ἐκ μείζονος ἢ κατ' ἡλικίαν εἶπε τὸν θαυμάσιον τοῦτον λόγον, ὅστις ἀνέφωρε καὶ τὸν ἀγορεύοντα καὶ τὸ κοινὸν ἀκούοντα καὶ ὅστις κατέδειξε πόσον μέγα εἶναι τὸ κράτος τῆς τιμῆς, τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς ἀγνῆς φιλοπατρίας, πόλιν ὑπερέστη τῆς διανομῆς τῶν βλαδῶν ἀρεθμῶν, διότι ὅλα ταῦτα συναντιῶνται ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ Στεφάνου Δραγοῦμης.

Τοιοῦτον ὄντα τὸν λόγον τοῦτον ζημίαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τῶν ἐν τῇ ἀπατήρῃ ξένῃ εἰρικόμενων ἐνομίσαμεν νὰ μὴ καταχωρίσωμεν αὐτὸν ὅδε.

Εἶπε λοιπὸν ὁ κ. πρωθυπουργός: Στ. Δραγοῦμης (Πρωθυπουργός). Τὰ συμβαίνοντα τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπέδειξαν ὑπερπερισσῶς, ὅτι δὲν διαίρειναι ἡμᾶς αἱ οὐνήθειες περὶ τὰς πολιτικὰς ἰδίας διαιρέσεις, ἀλλὰ ὑπάρχουσι βαθύτεροι διαιρέσεις. Ἦλθον νιώτῃ καὶ ἰδέαι ἐνταῦθα ἐκνοῦνται ἀντιπροσώπων καὶ ἰδιοῦνται μετὰ πάσης εἰλικρινείας, ὅπως διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐπιτύχωσι τὴν διόρθωσιν, κινδυνεύουν νὰ ἐξολιθώσωνται εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

Αἱ ἰδέαι εἶναι σεβασταὶ καὶ οἱ λόγοι οἱ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τοῦτων ἐφερόμενοι εἶναι ἀξιοὶ πάσης εὐλαβείας. ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραγνωρισθῇ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς λόγους νὰ ἀποκαθίστανται ὁ βρεῖς καὶ λοιδορία. Ἐὰν τοῦτο ἀνεχθῇ ἡ Διπλὴ Βουλὴ, ἡ οἰαδήποτε Βουλὴ, ἡ οἰονδήποτε Συνέδριον, καταβιβάζεται ἀπὸ Συνέδριον εἰς τὸ χεῖμα σιων καταγώνιον καὶ ἐμπνέει εἰς τὸν λαὸν αὐθιμα ἀηδίας καὶ περιφρονήσεως. Ἐὰν ταῦτα ἐξακολουθῶσιν ὅσῳ, τὸ Συνέδριον τοῦτο θελὶ ἀπ' αὐτοῦ διαλυθῇ, διότι δὲν ὑπάρκει ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλαν διάλυσιν, ἀλλὰ θέλει ἀπ' αὐτοῦ διαλυθῇ, καὶ παρακαλῶ νὰ μοι εἴπητε ποῖον θὰ εἶναι ὁποῖον τῆς διαλύσεως τὸ ἐμφανισθόμενον.

Θέλουσιν ἴσως τινὲς ἐνταῦθα νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς ἐπαναστάται αἱ ἐπαναστάσεις ὅμως δὲν γίνονται ἐν ταῖς Συνελεύσεσιν αἱ ἐπαναστάσεις γίνονται, ὅταν ὀλισθαίνωσιν αἱ Συνελεύσεις, γίνονται ἐξωθεν τῶν Συνελεύσεων, καὶ γίνονται καθ' ὃν τρόπον ἐγένοντο ἀλλὰ ὅχι, διὲ εἰσῆλθεν ἡ λόγῃ καὶ ἀπεδίωξε τοὺς βουλευνομένους ἐκ τοῦ δικαιώματος νὰ βουλευῶνται. Ἀλλὰ ὅτι τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀπορροχῶντον, οἷοι ἐκ τοῦ μένους, ὑπερ ἔχετε, παρασύρθετε

εἰς ἐκδήλωσιν τῶν ἰδεῶν ὑμῶν κατὰ τρόπον διηγεσθῶς ἐνοχλητικὸν πρὸς τοὺς ἀντιφρονούντας πρὸς ὑμᾶς.

Εἰς βουλευτῆς. Ὑποστηρικτῶς.

Στ. Δραγοῦμης. Ἐνοχλητικῶς λέγω, διότι ἀπὸ τῆς ἐνοχλήσεως ἐξολοθαίνουμι εἰς τὴν ὕδριν, διότι καὶ οἱ σωφρονούντες καὶ οἱ λευκοὶ ἔχοντες τὰς τρίχας, ἂν μὴ φραγῶς μόνον, καὶ αὐτοὶ ἔρχονται ἐνταῦθα καὶ διηγεσθῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου πρὸς πάντα τὸν ἀντιφρονούντα ἀποτεινόμενοι, ὁμιλοῦσιν οὐχὶ περὶ τῶν ἰδεῶν οὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς κατὰκρίσιν ἐκείνων, ἅτινα οἱ ἄλλοι προσεδέοντο, παραδεχόμενοι ὅτι τὰ προσεδόμενα δὲν εἶναι ἀπὸ καλοῦ τοῦ συνειδότητος.

Εἶναι μακρὸν τὸ στάδιον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπολειθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον οἱ νῆοι δὲν εἶναι μέτοχοι τῶν τότε γενομένων, τοὺς ἄλλους ὡς ἄμεσοι συνεργάται. Διότι φροδοῦμαι, διὲ ὅλος ὁ λαὸς εἶναι μέτοχος τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, διότι οἱ λαοὶ ἔχουσι δυστυχῶς δ. τι αὐτοὶ ζητοῦσιν.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ πολιτευόμενοι ἐπὶ μακρὰ εἴη εἶναι μέτοχοι τῶν γενομένων. εἶναι μέτοχοι τῶν γενομένων μὴ ὄντες ἄξιοι δημοῦ χλεύης καὶ περιφρονήσεως καὶ ἀρνήσεως τῆς ἀξίας, τῆς εὐθύτητος, τῆς χρηστότητος τῶν προθέσεων αὐτῶν.

Ἐὰν ἀπίτευχον τὰ κόμματα ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῶν, ἂν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς μορφώσεως τῶν κομμάτων δὲν εὐμενέρον ὡς ἐδεῖ, τοῦτο βεβαίως ἄγει εἰς τὴν σκέψιν, διὲ πρέπει νὰ γείνη μεταβολὴ τῶν μεθόδων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδὲν νὰ καθυστερήσῃ ὅλον τὸ παρελθόν, ὡς ἄξιον τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως.

Θέλετε ἀνατρέξαι εἰς τὸ παρελθὸν ἐπὶ μακρὸν, μέχρι καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς Βασιλείας τοῦ Γεωργίου, καὶ θέλετε συναντήσῃ τὰ σεβαστάτατα τῶν δομημάτων. Θέλετε συναντήσῃ ἄνδρας τοὺς μεγίστους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα παρασχόντας: θέλετε συναντήσῃ τοὺς ἀπολυτοκράτας τοῦ ἔθνους, καὶ θέλετε ἰδεῖ ἀμορτίαν πολιτικῆς εἰς ὅλους τοὺς τοὺς. ἀπέναντι τῶν ὁποίων αἱ σημεριναὶ ἀμαρτίαι ἴσως εἶναι μικραί.

Ἀλλὰ τίνα λόγον ἔχετε νὰ ὁμιλήσῃτε περὶ τοῦ Κωλέττη ἀνευλαδῶς; Τίνα λόγον ἔχετε νὰ ὁμιλήσῃτε περὶ τοῦ Μαυροκορδάτου ἀνευλαδῶς; Τίνα λόγον ἔχετε νὰ ὁμιλήσῃτε περὶ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Τζαζέλλα καὶ τοῦ Κανάρη ἀνευλαδῶς; Καὶ μήπως πάντες οὗτοι δὲν ἔπαισαν, καὶ κατὰ τρόπον οὐχὶ ἄξιον πολλῆς ἐπαικίας ἐν τῇ πολιτικῇ; Καὶ διὰ τοῦτο ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἦσαν;

Καὶ θὰ ἐπετρέπετο εἰς οἰονδήποτε τότε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ νὰ ὁμιλήσῃ καθ' ὃν τρόπον ἐνταῦθα μετὰ τῆς μεγαλειότητος ἐπὶ τοῦ ὁμιλοῦντος, μεταχειριζόμενοι δυστυχῶς καὶ ἐκφράσεις, αἵτινες μόνον εἰς τὰς τρέχουσας ἐπιτρέπονται; (Ἔγχε, ἔγχε. Χειροκροτήματα ἀριστοτέρῳ καὶ δεξιόθεν)

Κύριοι, δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀναμνησκῶν ἐκεῖνοι, τὸ ὅποιον εἶναι βέβαιον διὲ ἐκείνους τὴν καρδίαν ἰδιαιτέρως νύσσει διότι βεβαίως καὶ εἰς ἡμῶν δὲν ἔχει πρόθεσιν τοιαῦτα νὰ λέγῃ. Ἀλλὰ παραφέρεται.

Τορπάξῃς Ποῖος;

Δραγοῦμης. Ὅλοι. Ὅλοι ὅσοι κατὰ τοιοῦτον τρόπον συζητοῦσι, παραφέρονται καὶ εἶναι ἀξιοὶ συγγνώμης, διὰ τοῦτο, εὐθὺς ὡς ἀναγνωρίσωσιν, διὲ ἐκ παραφροῆς εἶπον τὰ μὴ προσήκοντα: ἀλλὰ ὀφείλουσιν, ὡς ἄνδρες ἀληθῶς υπερέφρονες καὶ ἐλεύθεροι, νὰ μὴ ἀναιδέως νὰ δομηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη. Καὶ ὅταν ὑπομνησθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνακλήσεως, νὰ μὴ ζητῶσι δικαιολογίας, ὅπως ἀποφύγῃσιν αὐτήν.

Κύριοι. Τὴν ὥραν καθ' ἣν ἡμεῖς ταῦτα πρῶτον ἐνταῦθα, μὴ προχωροῦντες, ἀλλὰ γενώμετες καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀπορροχῶντον τὸ ὀριστικόν, τὴν ὥραν ταύτην πάντα νὰ ζητήματα τὰ θύοντα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν εἶναι ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. (Ἐπιδρομολοί).

Εἴμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω, διὲ οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ 8)ερίου τοῦ 1863, διὲ ἐφθασεν ἐνταῦθα ὁ Βασιλεὺς, μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, ἐκινδύνους τοὺς κινδύνους τοὺς σημερινούς, κινδύνους ἐξωτερικούς, κινδύνους ἐσωτερικούς, συνεισφέροντες ἐν τῇ συμπλοκῇ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐξωτερικούς νὰ φέρωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς θέσιν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ κανονίσῃ τὰ καθ' αὐτὴν καθ' ὃν τρόπον μέχρι τοῦδε ἐλευθέρως καὶ κανονίζε.

Διότι ἐπὶ τέλους τὰ ἔθνη, ὅταν φθάσωσι καὶ κατασταθῶσιν ἀνοικονόμητα καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο ἀλλὰ ὅχι, καθ' ὃν τρόπον ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ μὴ συμῆθ' ἐνταῦθα, τότε τὰ Κράτη ταῦτα καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα ὑφίστανται τὴν τύχην τῆς Πολωνίας.

Σ. Μήλιος. Ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε. Δραγοῦμης. Ὑπάρχει γενναίτερος λαός.

ὑπάρχει εὐγενέστερος λαὸς ἀπὸ τὸν Πολωνικόν; ὑπάρχει λαὸς μᾶλλον φιλόπατρις τοῦ Πολωνικοῦ, λαὸς πλέον ἀνέχων εἰς τὴν καταδίωξιν διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐθνικότητά του;

Καὶ τὸν βλέπετε πῶς ζῇ! Διατί; Διότι τοιαύτη ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς πολιτικῆς του συζητήσεως ἐν τῇ Συνελεύσει αὐτοῦ.

Πελάγιος. Κύριε Πρόεδρε, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ κανονισμοῦ τὸν λόγον παρακαλῶ.

Δραγοῦμης. Θὰ με συγχωρήσῃτε φίλε κύριε συνάδελφε. νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς, ὅτι εἶμαι ἐντὸς τοῦ κανονισμοῦ, διότι τὰ γενομένα ἦσαν ἐκτὸς τοῦ κανονισμοῦ, καὶ ὁμιλῶ ἐνταῦθα, ὅπως ἐπαναφέρω τὰ πράγματα.

Δ. Πάλλης. Διότι οἱ ὑπονομοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀκούωνται εἰς πᾶσαν στιγμὴν.

Δραγοῦμης. Ἐγὼ δὲν ἐπικαλοῦμαι τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο νὰ ἦμαι ὁπλοὺς ἀπὸ παντὸς δικαιώματος καὶ νὰ ὁμιλήσω μόνον ὡς Ἑλληνα, ἡγεσίας καὶ δυνάμεως ὡς ἐκ τοῦ γήρατός μου νὰ εἶπω γνώμην, αἵτινες ἴσως συντελέσωσιν εἰς σωφρονεστέραν πορείαν ἐνταῦθα. (Μάλιστα, μάλιστα)

Εἴμαι ἐντὸς τοῦ κανονισμοῦ, διότι ἐκτροχιασθέντες πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν κανονισμόν καὶ μοῦ ἐφάνη διὲ δύναται εἰς ἐμὲ ν' ἀποδοθῇ ἡ πρωτοβουλία νὰ χρησιμεύσω ὡς ἐργάτης τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν τροχίαν.

Αἶναι ἀνάγκη, κύριοι, νὰ ἐπισπεύσωμεν τὰς ἐλέγξεις. Εἶναι ἀνάγκη, κύριοι, νὰ ἐπισπεύσωμεν τὸν καταρτισμὸν τοῦ Συνεδρίου τοῦτου κατὰ τὸν συνηθὲν τρόπον καὶ νὰ ἐπιληφθῶμεν τῶν πσοδαίων ἔργων, ἅτινα ἀνακινῶσι τὴν συνέλευσιν ταύτην, ὅπως συντελέσῃ εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐκλήθη.

Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐκ τῆς ἐνδειχθσομένης ἐνταῦθα γνώμης θέλουσιν ἔλθει νὰ διεξαχθῇ τὸν κυβερνητικὸν ἔργον, τὸ ὅποιον ταύτην τὴν ὥραν ἐκ περιστασεως εὐρίσκειται ἀνατεθειμένον εἰς τοὺς ὁμούς ἡμῶν. ἐκεῖνοι θέλουσιν ἀναγνωρίσῃ τὰς δυσχερείας, τοὺς σκοπελοὺς, τοὺς κινδύνους οὓς πρέπει δεξ ὡς πολιτευόμενοι καὶ σωφρόνως καὶ δικαίως νὰ διεξέλθωσιν, ὅπως βοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης καλῶς ἐργαζομένης, δυνηθῶσι ταχέως νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἔργων ἐκείνων, ἅτινα θέλουσι σταθερῶς καὶ μεθοδικῶς ἐπαναγάγει τὴν Ἑλλάδα τὴν παρ' ὀλίγον ἔχουσαν τὴν τάξιν ἀνατροπῆς. ἐκ τῆς κανονικῆς δόδ. Εἰς τὴν δόδ, ἐπαναλέγω, ἐν ἣ πρέπει πάντες νὰ εὐχρησθῶμεν, ἀλλὰ καὶ πάντες νὰ συνεργασθῶμεν, ὅπως ἐπιτύχωμεν πολιτικὰς μεθόδους, πάντες ἀναγκαινόμενοι, καὶ πάντες ἐξαγινόμενοι, καὶ πάντες χαλινούμενοι—καὶ τοῦτο ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς νέους—διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐπαναφέρωμεν τὰ δημόσια πράγματα εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν πάντες εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν πατρίδα εὐδρισκομένην (Ῥαδοῦται χειροκροτήματα, ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης).

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΛΟΙ

Ἡ δημοκρατία ἐν Πορτογαλίᾳ.

Εἰς θρόνον ἐπὶ βασιλικὸς κατεκρομίσθη εἰς τὴν ἀδυσσόν τῆς ἀφανείας καταπεσὼν πολὺ μᾶλλον ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων ἢ ἐκ τῆς καταδυστικῆς τῶν βασιλικῶν δυναστεῶν δυνάμει τῆς ἀφρηνίζομένης συνειδήσεως τῶν λαῶν περὶ τῆς αὐτοτελείας των. Ἐννοοῦμεν τὸν πορτογαλλικὸν θρόνον, ἐφ' ὃν νωποῖατα καθήμαχθέντος ἐκαθέστη ἀπερὸς νεανίας καὶ ὃν περιετοιχίζεν ἀσυνείδητος καὶ κακοηθεσιότη διλαρχία Βωξὴ καὶ ἀναίσθητος πρὸς τὴν ὀγκυνμένην λατρεῖαν ὀργήν, δουλοφρων ἐκ συμφέροντος ἡ διλαρχία αὐτῆς τὸν μέγιστον βασιλεῖα ἐξώθει πρὸς τὸς νεανικὰς ὑπερβολὰς καὶ ἀκολασίας. αὐτὴ δὲ ἐλυμαίνετο κατὰ τρόπον ἐπαίσχυντον τὸ δημόσια. Ὅστις ἐγκαταλειμμένος ὁ πορτογαλλικὸς λαὸς ὑπὸ τοῦ βασιλέως του, καταδυναστευόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀμμοβούλων του ἡκολούθησε τὸν φρικτὸν ὁδὸν τῆς ἐξεγέρσεως

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΣΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα Δεσφ. Τηλεφώνων 248
«ΣΑΜΑΝΚΟ» (SAMANCO)

Εν Αθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1910

ΑΘΗΝΑΙ Π. Μ.

Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907...	Δρ.	95. 1/2
» Ἐθνικοῦ Δανείου 1907...	Δρ.	103. 1/2
» Σιδηροδ. Μεταλλ. 3 1/2 %	Δρ.	101. 1/2
» Ἐθνικ. Τραπεζ. 3 1/2 %	Δρ.	422. 1/2
» Κτηματ. Πιστ. 2 1/2 %	Δρ.	103. —
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 1/2 %	Δρ.	415. —
» Θεσσαλίας 5 1/2 %	Δρ.	194. —
» 5 1/2 %	Δρ.	498. —
Μετοχ. Ἐθνικ. Τραπεζ. Ἑλλάδος...	Δρ.	3752. 1/2
» Τραπεζ. Ἀθηνῶν...	Δρ.	125. —
» Ἀνατολ....	Δρ.	131. 1/2
» Ἐμπορ....	Δρ.	96. 1/2
» Κρήτης...	Δρ.	126. 1/2
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς...	Δρ.	328. —
» Θεσσαλίας...	Δρ.	119. —
» Πελοποννήσου...	Δρ.	77. 1/2
» Διὰ Διὰ...	Δρ.	318. —
» Ἑλλ. Πρωτοδικαίου...	Δρ.	99. 1/2
» Ἑλλ. Ἐταιρ. Μεταλλ....	Δρ.	26. 1/2
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀττικῆς...	Δρ.	—
» Ἑκτεροκ. Ἐταιρ....	Δρ.	101. 1/2
» Μεταλλ. Ἀνδρ....	Δρ.	46. 1/2
» Πανελλ. Ἀντιστολ....	Δρ.	90. —
» Προνομ. Στ. Ἐταιρ....	Δρ.	199. —
» Ἰδρυτικ. Τίτλοι...	Δρ.	32. —
ΔΟΝΔΙΝΟΝ Π. Μ.		
Consols...	Δρ.	80. 1/2
Hellenic 1881 5 1/2 %	Δρ.	49. —
» 1884...	Δρ.	48. 1/2
» 1890...	Δρ.	48. —
Monopole 4 1/2 %	Δρ.	46. —
Rente 4 1/2 %	Δρ.	36. —
Chemins de fer helléniques 1902 4 1/2 %	Δρ.	88. —
ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Μ.		
Rente Française...	Fr.	97. 15. —
Change sur Londres...	Fr.	25. 23. —
ΣΥΝΔΕΛΛΑΓΜΑ Π. Μ.		
» Ὁμιλ. ἐπὶ Παρισίον...	Δρ.	99. 3/4 — 99. 1/2
» Λονδίνου...	Δρ.	25. 15. — 25. 22. 1/2
» Βερολίνου...	Δρ.	122. 3/4 — 123. 1/4
» Βιέννης...	Δρ.	104. 1/2 — 105. —
Εἰσπράξεις Σιδηροδρόμων.		
ΣΙΑΔΡΟΔΟΜΟΙ Π. Α. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ		
» Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου...	Δρ.	1909 3857871.30 1910 3945493.60
» 1-17 Σεπτεμβρίου...	Δρ.	490749.85 458135. —
» μέχρι 10 Σεπτεμβρίου...	Δρ.	4278621. 4403628.60
ΣΙΑΔΡΟΔΟΜΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ		
» Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου...	Δρ.	1909 1278553.20 1910 1238.85
» 10-15...	Δρ.	36857.10 28870.55
» μέχρι 15...	Δρ.	1316410.30 1267.076.40

τὸ σύμβολον τῆς ἀντιδράσεως. Οἱ λόγοι τοῦ ἀποτελοῦσι πανηγυρικὴν διάφωσιν ὡς ἀντίστοιχον κομματικῶν πόθων καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ἀριθμητικῶς ἡττήθησαν οἱ φιλελευθέροι καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι, αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν κομματικὸν πρόεδρος εἶναι ὁ Ἑσλιν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν ἐξέτασθί τῇ δυνάμει τῶν κομμάτων, οἱ 160 ὁπαδοὶ τῶν κ. Θεοτόκη καὶ Ῥάλλη πόρρω ἀπέχοντο τοῦ ἀποτελοῦσι τὸ ἔθνος τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου. Οὕτως δὲ καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ περιτρίαντες ἀπεδείχθη ἡ κατὰ τὴν ἀγῶνα τῆς 8 Αὐγούστου καταπληκτικὴ καὶ ἀπροσδόκητος ἡττα τῶν κομμάτων.

Ἡ ἡττα αὕτη ἀπετέλεσεν αὐτὰ ἀμετακλήτως τῆς ἐπὶ τὰς παρούσας περιστάσεις ἀξιώσεως νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν, διὰ καὶ ἡνωμένα δὲν ἀποτελοῦσι πλειονοψηφίαν, ἀν καὶ ἡ ἐνωσις αὕτη εἴναι λογικῶς καὶ ἠθικῶς ἀδύνατος. Οὐδέτερος τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν θὰ ἡγήετο νὰ συνταχθῇ τὰς πολιτικὰς τῶν ἐθνικῶν ἐν τῇ τῆς γῆς ἀνταγωνιστῇ, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ὅσον τῆς ἐνδοτέρας σημασίας τῆς ἐκλογῆς τῆς 8 Αὐγούστου ἔγκειται εἰς τὸ δομικὸν κατηγορητήριον τῆς χώρας κατὰ τὸν κομματικὸν ἐπὶ τῇ μέτρῃ τοῦδε διοικῆσαι τὴν. Ἄν δὲ ὁ κ. Θεοτόκης ἡδελφώθῃ μὲν τὸν κ. Ῥάλλη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῆς 8 Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ τῆς 8 Αὐγούστου, ἔπρεπε τοῦτο. ἵνα ἀποφυγῇ ἡ χώρα τὰς ἐγκληματικὰς εἰς τὰς συντακτικὰς συνελεύσεις βαθεῖας διαταράξεις τῶν καθεστώτων, ἀλλ' οὐδέποτε ἐνόησεν ἐν τῇ συμπτῶσει ταύτῃ νὰ ἐνώσῃ καὶ τὰς ἐν τῇ παρελθόντῃ εὐθύναι, ἐπ' οἷς διώκῃ μετὰ τὸς εὐθύναι ἐκείνου, ὅν αἰετὶ κατεπολέμησε καὶ ὅστις ἀντιπροφῶς ἠγωνίζετο κατὰ πάσης διοικήσεως τοῦ κ. Θεοτόκη.

Ἡ φύσις οὗτα καὶ ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων ἐπαναφέρει αὐτὰ εἰς τὴν οὐκ αἰσθητὴν καὶ Ῥάλλη καὶ Θεοτόκης ἐπανερχοῦνται εἰς τὰ οἰκία στρατοπέδα, ἵνα ἀμυνθῶσιν ἑκάτερος διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων κατὰ τοῦ κατηγορητήριου τῆς χώρας, οὐ μόνον δὲ οὕτω ἀλλὰ καὶ ἵνα ἑκάτερος ἐπικρίνῃ τὰς πράξεις τοῦ ἐτέρου ὡς αἰτίας τῶν ἐνεστώτων τῆς χώρας δεινῶν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας λοιπὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ἑσλιν οἱ προσκαίρους οὐκ ἀποκαταστάσαντες ἀναλαμβάνουσι τὴν κατ' ἀλλήλους πανοπλίαν. Καὶ ἡ ἀπόδειξις ἐπέβη ταχίστη. Ἡ κυβερνητικὴ Διοίκηση, ὡς εἰκός, ὑπέβαλε τὴν Τρίτην πρὸς τὸν βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς ὑφ' ἐαυτὸν κυβερνήσεως. Καὶ πρὶν ἢ ὁ βασιλεὺς καλέσῃ κατὰ τὰ εἰσθότα τὸν πρόεδρον τῆς βουλῆς κ. Ἑσλιν, ἵνα συμβουλευθῇ αὐτὸν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ πρὶν ἢ οὗτος ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἄνακτα νὰ ἐρωτήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν διαθετότων ἱκανῶν ἀριθμῶν ὁπαδῶν, ὁ κ. Θεοτόκης, οὐ οὐδὲς ποτε ἠργήθη τὴν ἐθνοκρασίαν καὶ τὴν δευτέραν διὰ τὴν ἀντιπαραστάσιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν περιεσκεμμένην τῶν περιστάσεων μεταχείρισιν, ὅπως νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ κυβερνητικοῦ προβλήματος ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ὑποδείξῃ ὡς πρωτοπονητὸς ὁ κ. Βενιζέλος. Διότι οὗτος μόνος ἐκπρο-

σωπεῖ τὴν ἡθικὴν δυνάμιν σήμερον καὶ ἐν τῇ προσηγορίᾳ αὐτοῦ εὐρίσκει τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἡγεσίας θέλῃς, ἢ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐτεκμηρίωσε κατὰ τὰς προσηγορίας ἐκλογάς.

Κατωτέρως αὐτοῦ τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν κρίσιν, ἢν ἐπισκοπεῖ συγχρᾶ ἡ ἐμπάθεια καὶ ἡ φιλαρχία, ὁ γὰρ σύμμαχος καὶ πρῶτος ἀδιάλλακτος πολέμιος, ὁ κ. Ῥάλης ἐδείξε διαθέσεις νὰ λάβῃ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν μὴ δυνήθῃ εἰσεῖν νὰ κατανοήσῃ, ὡς κατενόησεν ὁ κ. Θεοτόκης, διὰ τοῦτο θὰ ἦτο δεινὴ κατὰ τοῦ λαοῦ πρόκλησις καὶ ἀσυνέχιστος ἀσέβεια πρὸς τὴν ψῆφον τῆς 8 Αὐγούστου. Ἡλπίσε δὲ πρὸς τοῦτο ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Θεοτόκη. Ἀλλ' οὐκ οὐδ' οὐδ' ἀναιρέτως ἐπόμενον λόγους ἀπέκρουσε δι' ἀρρογῆν τὴν παρόδον τῆς συμμάχου καὶ μόνον κυβερνήσῃ Ῥάλλη δὲν θὰ ἀνεχθῇ ὡς ἐπιτήδειος οὐλοστροφὸς συνταχθεὶς μετὰ τὴν θέλησιν τοῦ τόπου.

Ἐντεῦθεν κατέστη ἀναπόφευκτος ἡ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κλήσις τοῦ κ. Βενιζέλου. Θὰ δεχθῇ οὗτος, ἰδοὺ τὸ ζήτημα.

Σήμερον ἡ αἰχμή, τὸ πολὺ μέχρι τοῦ Σαββάτου ἡ κατάστασις θὰ διαλευκανθῇ, γενικὴ δὲ πίστις κρατεῖ, διὰ μετὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ κ. Θεοτόκη, ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κ. Βενιζέλου, οὗτος θὰ δεχθῇ νὰ σχηματίσῃ κυβερνήσῃ καὶ θὰ σχηματίσῃ κυβερνήσῃ ἀνταξίαν τῶν περιστάσεων. Ἰκανὴν νὰ παρῶσιν τὸ αἰσθητὸν τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸν τόπον, ὅπως, κατὰ τὴν θάυμασιν ἐκφράσιν τοῦ κ. Ἑσλιν, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Παντοδυνάμου θεοῦ ἀντιμετωπίζῃ τὰς περιστάσεις καὶ ἐν γαλήνῃ καὶ ἐν θυέλλῃ.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

Περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. τῆς Δευτέρας ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρίᾳ. Μετ' ἀμφισβήτησιν ἵνα περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς προτείας προκληθῇσαν ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαρέτου, οὗτος, κατόπιν αὐτοῦ ὁ κ. Γ. Πετροπουλάκης δηλοῦσιν, διὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ πολιτικὴ σημασία εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Ὁ κ. Βενιζέλος δηλοῖ, διὰ νὰ ῥηθῇ ἀπλῶς, ἵνα ἀποκηρῇ ἡ Βουλὴ πρόεδρον χωρὶς ἡ ψῆφός του νὰ ἐξῇ πολιτικὴν σηματοῖαν. Ὁ κ. Δραγοῦνης, πρωθυπουργός, δηλοῖ, διὰ τὴν ἔχοντα ψῆφον μέλη τῆς κυβερνήσεως καίπερ πορὶτα δὲν θὰ μεταχωρῇ τῆς ψηφοφορίας.

Μετ' ὅδε ἀρχεῖται ἡ ψηφοφορία. Ὑποψήφιοι εἶναι τρεῖς ὁ κ. Μομφερράτος, τὸν μανδρομαλικῶν καὶ ὀλίγων συντακτικῶν ὁ κ. Ρακιεάν, τὸν φιλελευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων ὁ κ. Κωνσταντίνος, τὸν κομμάτων, τὸν ζαϊμικῶν καὶ ὀλίγων ἀνεξαρτήτων. Ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐκλογῆς τῶν ψηφισάντων ἀρχεῖται ἀναφανομένη ἡ ἐκτετακτικὴ τοῦ κ. Ἑσλιν, ὅστις καὶ πρῶτος ἀναδεικνύεται πρόεδρος λαζῶν ψήφους 175, τοῦ κ. Ρακιεάν λαζῶν 103 καὶ τοῦ κ. Μομφερράτου 48. Ἐξορίθησαν καὶ οἱ δύο λευκὰ ψηφοδέλτια.

Ἐκ τῶν 175 ψήφων τοῦ κ. Ἑσλιν μόνον 150 ἀνήκοντες εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ Ῥάλλη, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τοὺς ζαϊμικοὺς καὶ τὴν ὑπὸ τὸν κ. Ν. Δημητριάδου οὐκαμὲν ὁμάδα καὶ τοὺς ἀνεξαρτήτους Μπενάρη, Πασπάτην, Διερεῶτον, Γαδικιώτην, Γρίσαν.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἑσλιν.

Ὑπὸ τὴν χειροκροτήματα τοῦ συνεδρίου οὗτος ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος εἶπε τοὺς ἐξῆς λαμπροὺς, ἄριστα χαρακτηριστικὰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πολιτικὴν χρηστότητα του, λόγους, ἐπ' οἷς ἐξεπλάγησαν μὲν οἱ ψηφισάντες αὐτόν, ἐξάρησαν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφισάντες.

Κύριοι.

Θερμῶς εὐχαριστῶ ὑμᾶς διὰ τὴν ἐνδοτικὴν τιμὴν, μετ' ἧς ὡς πληρεξούσιον τοῦ Ἐθνικοῦ μετ' ἐπεσέβητε ἀναθεσθῆναι μοι τὴν ἐντολήν νὰ προεδρεύσω τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου. Πρῶτὴν ἡδὴ φορὰν ἐκλεγεῖς μέλος Κοινοβουλίου δὲν φέρω μετ' ἐμοῦ ἐπὶ δια πείρας, ἐξω δὲ ἀπαραιτήτων ἀνάγκῃ τῆς συνδρομῆς ἐκείνου καὶ τῆς ἐπικρατείας δυνάμει. Τῆς σημερινῆς ἐκλογῆς, ὑφ' οὗς ὅρους ἐγένετο, τὴν οὐ σιωπῇ σηματοῖαν ἐν τούτῳ εὐρίσκω, διὰ δὲ αὐτῆς ἐκδηλοῦται ἡ θέλησις ὅπως ἡ συντήρησις ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων ἡθῶν τοῦ Συντάγματος τελεθῇ ἐκείνῃ πάσης κομματικῆς διαμάχης. Πλείστους διακρίνω μετὰ τῶν ἡθῶν ἀνδρας, πρὸς οὗς λόγῳ περὶ τῆς καὶ ἀξίας πολλὰ περισσότερον ἢ εἰς ἐμὲ ἡγεμονεῖ τοῦ προεδρίου ἀξίωμα. Ἐάν ἡ ψῆφος ὑμῶν οὐκ ἦτο ἐμὲ ἀνείχετο, τοῦτο σημαίνει δι' ἡθελήσατε προεδρεῖν ἀπληλαγμένον κομματικὸν χροματισμῷ. Καθ' ὅλον μου τὸν παρελθόντα βίον οὐδὲ πρὸς σιγὴν ἐπὶ τῇ ὁπαδῷ δὲ ἀκόλουθως προσωπικῶν κόμματος οἰουδὴποτε. Τούναντιον μάλιστα πρὸς μακρὰς ἡδὴ σειρὰς ἐτῶν βαθὺ μὲ ἐχώρισε χάσμα ἀπὸ τῶν προσωπικῶν κομμάτων ἐνεκα τῆς ἀρχῆς. ἢν κηρύττω, διὰ ἡ ἀνθρώποις τῆς Πολιτείας ἀπαυτὶ ριζικὴν τοῦ νοσήματος καὶ τῶν κυβερνητικῶν μεθόδων μεταβολήν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὴν σύγκλητον Ἐθνικὴν Συνελεύσεως πρὸς εὐρεῖαν ἀναθεωρήσιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν συνταγματικῶν διατάξεων. Ἐπὶ μεῖσους τοῦ ἀγῶνος οἱ ἀντιπρόσωποι πολυτρόπως ἐπειράθησαν νὰ μετώποισιν τὴν πρὸς τὰς προθέσεις μου πεποιθήσιν. Ἐμὰ ἐκ πεποιθήσεως ἀρρωστωμένους εἰς τὸ Συνταγματικόν...

Δημητριάδου. Καὶ κοινοβουλευτικόν. Ἀλλοῦ Βουλευτῆ. Μάλιστα καὶ κοινοβουλευτικόν.

Ἑσλιν... πολίτευμα ὡς τὸ μόνον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν προσήκον καὶ λογίζω ἑμαυτὸν εὐτυχῇ,

διότι κατόπιν νομιμοφρόνης ἐξεγέρσεως κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν δι' ἀνώνυμον ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς λαϊκῆς θελήσεως πρὸς ἀναστήλῃσιν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος, τέλος ἐκλήθημεν.

Ὑπόσχομαι ὑμῖν, κύριοι ἀντιπροσωποὶ, πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἀμεροληπίαν ἀπέναντι τῶν τε προσώπων καὶ τῶν ζητημάτων. Ὑπόσχομαι ἐξ ὀνόματος ὑμῶν καὶ ἐμοῦ διὰ τὰ περιφρονήσασθαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας ψῆφου (Ζωηροὶ ἐπεφυγμένοι ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖται).

Τὸ ἔθνος ἡμῶν ἔχει χρεῖαν γαλήνης ἵνα εἰς τὴν ἀνάπλυσιν αὐτοῦ ἐπιδοθῇ καὶ εἰς ἔργα προκοπῆς καὶ προόδου. Ἀλλ' ἡ ἀμύσησιν ὁλονεν πυνδύται καὶ οὐδὲν ἡμεῖς δυνάμεθα κατὰ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων, οὗτο μόνον, ἡσυχία νῦντες πάθη καὶ ἀντεγκλήσεις, ν' ἀντιμετωπώμεν τὰς θυέλλας μετ' ὀρεγᾶν τὴν θέλησιν ὅλοι ὅμοι ὡς εἰς ἀνῆρ, ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ, τοῦ παντοδυνάμου, ἐν γαλήνῃ καὶ ἐν θυέλλῃ. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ νὰ εὐλογῇ τὸ ἔργον. (Χειροκροτήματα).

Καὶ μετ' ὀλίγον προσθέτει ὁ κ. Ἑσλιν: — Νομίζω, κύριοι, κοινὴν ἐπιθυμίαν ἐκπληρῶν, διὰ πρὸς νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὸν προσορῶντον Πρόεδρον τὴν ἐγγιμοσύνην ὅλων ἡμῶν διὰ τὴν δεξιὰν διαχειρίσιν τῆς ἐντολῆς.

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς πότε θέλει νὰ γείνῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν γραμματέων.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Προεδρείου.

Ἡ Βουλὴ συνήλθε καὶ τὴν μεταμεσημέριαν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων, γραμματέων, ἐφόρων, κοσμητόρων. Ἀλλὰ μῆτις οἱ ὑποψήφιοι τῶν κομμάτων, μῆτις οἱ τῶν φιλελευθέρων ἔτυχον ἐπὶ 279 ψηφοφορησάντων τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Μόνον ὁ κ. Διοδοτήρης ὡς ἔφορος καὶ ὁ κ. Τσακόπουλος ὡς γραμματεὺς ἔτυχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ ἐξελέγησαν οὕτως ὁριστικῶς διὰ τὰ ἀξιώματά των.

Αἱ πανηγύρεις τῆς Ἀχρίσης.

Ἐν Ἀχρίσῃ τὰς ἡμέρας ταύτας τελοῦνται πολὺ καὶ ἀξιόλογοι ἐργασίαι, περὶ ὧν ἦτο ἀξίον τοῦ κόπου ὁ ἡμερησίως τύπος διὰ μακρὸν νὰ ἀσχοληθῇ. Καὶ πρῶτον ἡ ἀξία μὲν τῆς 24 τοῦ μηνὸς ἐμπορικῆς πανηγύρεως, δι' ἣν μέγα πλῆθος ἐμπόρων καὶ ἀγοραστῶν συνέρχονται εἰς τὴν λαμπρὰν τῆς Θεσσαλίας πρωτεύουσιν.

Ἐπὶ τῇ περιστασίᾳ ταύτῃ ὁ λαμπρὸς τῆς Ἀχρίσης νομάρχης κ. Π. Ἀργυροπούλου ἀληθὲς πρότυπον διοικητοῦ, συνεκάλεσε τοὺς δημάρχους, τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ εἰς συνέδριον, ὅπως συσκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι περὶ ἰδρύσεως συνδέσμου τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων σκοποῦντος τὴν θεραπείαν τῶν ἀνὰ τὴν τὴν κατ' ἰδίαν δήμων καὶ κοινοτήτων. Εἰς αὐτὸν ἐκείνους δὲν δύναται νὰ ἐπαρκεσθῇ. Ὁ τοιοῦτος σύνδεσμος πρὸ πάντων ἐνδείκνυται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἐργῶν. Δι' ὧρα καὶ καὶ πρακτικὸν λόγον ὁ κ. Νομάρχης κατέστησεν αἰσθητὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην, παρακάλεσε δὲ τὸν κ. Δημητριάδου νὰ εἰσῇ γρηθὶ περὶ τῶν δεινῶν ἐν τούτῳ γενέσθαι. Οὗτος ἐπέβαλε καταστατικὸν «Περὶ ἰδρύσεως τεχνικῆς ὑπηρεσίας κοινωφελῶν ἐργῶν τοῦ νομοῦ Ἀχρίσης». Τὸ συνέδριον τῶν δημάρχων συνεζήτησε διὰ μακρὸν τὸ καταστατικὸν τοῦτο, ἀνεβλήθη δὲ ἡ περαιτέρω συζήτησις μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν του.

Τὸ συνέδριον ἀποσχολήσαν εἰς τὰ πρακτικὰ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀκρίδος καὶ τῶν ἀρουραίων, ἀπεφασίσαν δὲ τὴν σύστασιν μονοῦ ἐπιτροπῆς, ὅπως φροντίσῃ περὶ τούτου. Ἀντιπληροῦντα εἰπεῖται γινώμει περὶ οὐκ ἀποκαταστάσιν κοινῶν τῶν δήμων ταμείων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων ἐκ θεομηνιῶν καὶ ἀνέτεθῃ εἰς τὸν δήμαρχον Φερεῶν νὰ καταρτίσῃ ὑπόμνημα περὶ τούτου καὶ ἔτος τελεστέον ἐν Βελεσίτῳ μνημοσύνῳ ὑπὲρ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ πεσόντων κατὰ τὸ 1897 καὶ περὶ τῶν συλλεκτικῶν ἐργῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Πέργα Φερεῶν.

Ἡ γεωργικὴ ἔκθεσις.

Ἐτερον λαμπρὸν ἐπιτελεῖ ἐν Ἀχρίσῃ ἔργον ἡ ἐπὶ τὴν Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Παν-ελληνικὴ γεωργικὴ ἐταιρεία. Ἰδρυθεὶς τὰς ἡμέρας τῆς ἐμπορεπανηγύρεως ἐκείνης γεωργικῶν ἐργῶν καὶ μηχανῶν, ἐν ἧ δ' ἀξίολογος αὐτῆς διενθυνητῆς κ. Παπαγεωργίου καὶ ἄλλοι τριῶνες τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης διδάσκαλοι τοὺς ἀγρότας περὶ τῆς χρησιμότητος, τῆς οἰκονομικῆς χάριτος καὶ τῆς μάταις, τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως τῶν διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων.

Ἰδοὺ ἔργα, ἐπ' οἷς πρέπει νὰ χαίρωμεν, καὶ ἅτινα ὁ ἡμερησίως τύπος ἐπρεπε νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐξάρῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ, διότι εἶναι ἔργα ὑποσχόμενα τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἡμετέραν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Ἀγορὰ ὑποδοχῆς.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὑπερῶς ὑφ' ὅλων τῶν ὑπονογῶν τὸ προκαταρκτικὸν σύμφωνον τὸ συν-αφῆν μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν ναυπηγείων Κρεῖττ περὶ ἀγορᾶς ἐνὸς καταδουμένου τορπιλικῶ ἀντι τμήματος 1,900,000 δραχμ. παραδοτέον ἐντὸς ἐπὶ μηνῶν.

Ναυτικαὶ ἐκδόσεις.

Εἰς τὸ ὑπονογῶν τῶν Ναυτικῶν καταρτίσται διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου μετατρέπονται: Τὸ μετα-

γωγικὸν «Βασιλεὺς Γεώργιος» εἰς σχολὴν πυροβολικοῦ, ἡ «Ἑλλὰς» εἰς ναυτοῦνα, εἰς δὲ ἀεροναυτοῦνα εἰς σχολὴν οἰκιστῶν καὶ ἀεροναυτοῦνα.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ σχηματισθῆσιν ἐκδομένης, ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν ὁμαλῶς. Σήμερον δὲ Τετάρτην ὁ κ. Δραγοῦνης ὑποβάλλει τὴν πρὸς τὸν βασιλέα παραίτησιν τῆς ὑφ' ἐαυτὸν κυβερνήσεως.

Ὅσα ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν, ἐπικυροῦνται σήμερον ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Ὁ Θεοτόκης ἐνέβη εἰς τελ